

Női sorsok: Az én történetem

A vőlegény családját néztem, amikor megakadt a szemem egy helyes fiatalemberen. Még sosem láttam. Felém fordul, és észrevette, hogy nézem. Zavartan kaptam el róla a tekintetemet és éreztem, hogy elpi-
kultam. A szertartás ideje alatt nem mertem ránézni, kifelé menet azonban elkerülhetetlen volt a találkozás.

– Hello, öreg cimbor! – köszöntötte vőlegényem a férfit, aki mosolyogva nyújtotta felé a kezét.

– Andi, azt hiszem te nem ismered Mártont – szólt hozzám. Tagadóan ráztam a fejemet.

– Ó Hédi férjének a bátyja. Mikor jöttél haza? Meddig maradsz? – záporoztak a kérdései Mártonra.

– Két napja érkeztem és egy darabig még itthon leszek. Tudunk majd beszélni. Úgy hallottam, hogy te is nőülés előtt állsz! Ő a nagy ő?

Bemutatkozam, és éreztem, hogy a torkomban dobog a szívem.

A vacsora ideje alatt a hátamban éreztem a tekintetét. Aztán kezdődött a zene és udvariasan mindenkit táncra kért. Előre izgultam, mikor kerülök sorra.

– Nem érzed jól magad? – kérdezte a vőlegényem. Megnyugtattam, hogy minden rendben van.

– Hol volt Márton? – megpróbáltam közömbös hangot megütni.

– Azt hiszem, Kenyában. Már három éve ott él. Allatorvos és úgy döntött, ott kamatoztatja a tehetségét. Ugye nem baj, ha meghívom hozzánk, hogy meséljen egy-két érdekességet? A világ legrendesebb pasasa, akit gyerekkorom óta ismerek. Igaz, a korunk miatt nem voltunk barátok, de mindig kéznél volt, ha segítséget kértem tőle.

– Öreg cimbor, megengeded, hogy táncba vigyem a leendő feleségedet? – észre sem vettem, mikor került a hátam mögé.

– Menjetek, csak ne lépj rá a lábára! – viccelődött Csabi.

– Régóta ismered Csabit? – próbálta túlkiahálni a zenét.

– Néhány hónapja. Nyáron lesz az esküvőnk.

– Biztos? – kérdezte. Kérdően néztem rá.

– Talán tudsz valamit, amit én nem?

– Szereted? Tudtad, hogy neked van a világon a legszebb zöld szemed? Akkor is világitott, amikor szemérmesen lesütötte a templomban. Szinte égetett a pillantásod.

– Ha nem tudnám, hogy Csabi barátja vagy, azt hinném, udvarolni akarsz.

– Hábóruban és szerelemben nincs barátság. Azt hiszem, majd legközelebb többet táncolunk.

Értetlenül ültem le a székemre.

– Valami baj van? – kérdezte Csabi. Nem mondtam el, miről beszélünk Mártonnal, és megpróbáltam egész éjjel felhőtenülni mulatni. A szemem sarkából azonban mindig Mártont lestem. Általában lányok vetették körül, itták minden szavát. Nem csodálkoztam, hiszen helyes volt, és jó partinak számított. Néhányszor rám nézett, elmosolyodott és koccintásra emelte a poharát. Bosszantott a modora, egyszerre taszított és vonzott, mint a mágnes. Szinte féltékenységet éreztem, ha rámosolygott valakire.

Három nap múlva ismét találkoztunk. Ápolónőként dolgoztam, váltott műszakban. Éjszakai voltam, amikor éjfél előtt megcsörrent a telefonom. Nem írt ki számot. Nem akartam felvenni, de kitértően csegett, így mégis felkaptam.

– Szia! – Azonnal megismertem Márton hangját. Hevesen kezdett dobogni kezdett a szívem. – Itt jártam, és tudtam, hogy dolgozol. Beszélgethetünk?

– Van egy kis időm. Gyere fel! Tudod, hol vagyok?

– Igen. Szia. – azt hittem, elejttem a telefont, mert ott állt az ajtó előtt.

– Látogatóban voltál valakinél?

– Igen. Egy régi apai barátom fekszik itt...

– Nincs késő egy kicsit a látogatáshoz? – Nem hittem el a mesét. – Nem kell a púder! Unatkozol, és gondoltad, hogy velem elütheted az időt?

– Kicsit nyersen fogalmazol, de ez a helyzet.

– Nem zavar, hogy menyasszony vagyok?

– Téged? – kérdezett vissza.

Csend lett. Csak egy beteg horkolásától visszhangzott a folyosó. Önkéntelenül elmosolyodtam.

– Kösz, hogy meglátogattál, de mégsem érek rá. Ha megkérhetnék, Csabival is akkor beszélj, ha én nem leszek otthon.

– Amikor legelőször meglátalak, rögtön tudtam, hogy kellesz nekem. Soha nem láttam még olyan igéző szemet, mint a tiéd. Aztán kiderült, hogy már foglalt vagy. Első gondolatom az volt, hogy tiszteletben tartom ezt, és nem közelítek hozzád. Aztán úgy gondoltam, hogy nem érdekel. Most azért mondják le valamiről, mert néhány hónappal lemaradtam? Hát nem. És akkor döntöttem el, hogy jövök. Kitartó típus vagyok. Ha kidobnak az ajtón, akkor be megyek az ablakon. Viszlát hercegnő! – mondta mielőtt elment.

Hűvös volt az idő, amikor reggel hazaindultam. Márton a bejárat előtt várt. Nem akartam beülni mellé, de olyan kérlelően nézett rám, hogy bevágtam magam a bőrülésre.

– Andi, tudod, hogy nagyon szép vagy mérgesen? Mit szólnál egy finom reggelihez? – kérdezte, és elindult. Azt hittem, hogy hazavisz, de tévedtem. Egy lakópark bejáratánál fekézett le. A portás üdvözölte és felnyitotta a sorompót.

– Hová hoztál? – kérdeztem.

– Hozzám. Semmi kedvem Csabinak magyarul beszélni.

– Ehelyett magyarul beszélsz? Mit mondjak neki, hol voltam?

– Az igazat, hercegnőm. Megmondod, hogy ellenállhatatlan vonzalmat érzel irántam, ezért jöttél ide.

– Te megbolondultál!

– Lehet. De te vagy az oka.

Már benn is voltunk a lakásában. Ha nagyon akartam volna, el tudtam volna menni, de maradtam, mert vonzott valami megmagyarázhatatlanul.

– Tiszta hülye vagyok! – mondtam félhangosan.

– Nem, nem vagy az, hercegnőm! Egyszerűen csak szerelmes vagy. S mint tudjuk, a szerelemben az ember nem mindig cselekszik ésszerűen. Mikor mondtod meg Csabinak, hogy szakítasz vele?

– Beképzelt vagy! Nem fogok vele szakítani, mert...

Nem folytathattam, mert szája lecsapott a számra. Eddig nem ismert, vad érzések kavargtak bennem. Nem tudom, hogy kerültünk az ágyba, csak arra emlékszem, hogy olyan vágy tört fel belőlem, amit Csabival még nem éltem meg. Eszméletlenül összeillett a testünk, senkivel nem volt még ilyen jó a szex.

– Látod, hercegnőm, mi mindenben egyek vagyunk!

– Én ezt nem akartam – ha később is, de iszonyatos lelkiismeret-furdalásom lett. – Azt hiszem, elmegyek. Ha valóban szeretsz, megértesz és nem keresel többé.

Szerencsére Csabi nem volt otthon, így nem buktam le, hogy később mentem haza. De ettől a naptól kezdve minden megváltozott. Márton nem keresett, és ez nagyon fájt. Biztos voltam benne, hogy azért, mert megkaptam, amit akart. Egyszer kocsi a lakópark felé jártam, de nem volt bátorságom bemenni. Pedig állandóan rá gondoltam. Csabi meg is jegyezte, hogy nagyon furcsa vagyok mostanában.

Közben a szüleink megkezdtek az esküvői előkészületeket, de engem ez sem hozott lázba. Mindenkihez mi vittük el a meghívókat, így Mártonhoz is bejelentkezünk. Megköszönte, de csak a szája mosolygott. A szeme szomorú volt, arca fakó.

– Beteg vagy? – kérdezte tőle Csabi.

– A szívem beteg. Szeretne egy nőt, de végleg elhagyott. Ne haragudjatok, de nem tudok ott lenni e boldog napon, mert a jövő héten visszamegyek Kenyába. De gondolok rátok. És kívánom, hogy nagyon boldogok legyetek.

Néhány nappal az esküvő előtt Hédi férje jött hozzánk látogatónak. Szűrés szemmel nézett végig rajtam, éreztem, hogy tud rólam és Mártonról. Féltem, hogy elmeséli Csabinak, de ehelyett csak halkán odasúgta:

– Andi, biztos, hogy ezt akarod? Vagy csak egy jó kaland volt a bátyámmal? Miattad ment vissza. Remélem, örökké kínozni fog a lelkiismereted.

Elgondolkodtam a szavain. Rájöttem, hogy nem szerelemmel szeretem Csabit. Másnap összeszedtem magam és a szüleim elé álltam:

– Igazatok van, ha kiabáltok majd velem, de nem érdekel... – Nagy levegőt vettem és kiböktem: – Nem megyek hozzá Csabihoz.

Apukám csuklani kezdett, anyu sírva fakadt.

– Eddig nem jöttél rá? A hét végén lesz az esküvő.

– Sajnálom. Nem akarok boldogtalan lenni. Mást szeretek, de ő nem fog soha közeledni hozzám. Ennek ellenére úgy érzem, nem tudnék boldog lenni Csabival. Lehet, hogy később meg fogom bánni, de most így érzek. Csabi volt a nagyobb falat. Elmentem hozzá és neki is elmondtam, rájöttem, nem vagyok belé szerelmes. Mélyen hallgattam arról, hogy mást, főleg azt, hogy Mártont szeretem. Visszaköltöztem a szüleimhez, és hiába kérlelt Csabi is és a szülők is, lemondtam az esküvőt.

Bár a testvéreimről biztosan tudta, hogy lemondtam az esküvőt, Márton nem jelentkezett. Én pedig büszkeségből nem adtam hírt magamról.

Hónapok múltak el anélkül, hogy egy üzenetet is kaptam volna tőle. Tombolt a nyár, de én nem dugtam ki az orromat a szobából. A szüleim nem bírták nézni a szenvedésemet, szerették volna, hogy újra a régi legyek, ezért egyhetes utat ajándékoztak nekem, hogy kikapcsolódjak. Az úti célt csak a repülőtéren árulták el. Tunézia volt, álmaim országa.

Örültem, hogy teljesült a vágyam, ugyanakkor egyedül mégsem vágytam túlzottan erre a „kirándulásra”. Leszállt a gép, kimentem a többi utassal és csüggedten vártam a buszra, hogy a hotelbe vigyen. És akkor valaki hátulról befogta a szememet.

– Üdvözöllek, hercegnőm! – hallottam Márton bőszenes hangját. Megfordultam. Nem hallucináltam, valóban ő állt előttem teljes életnagyságban. Elsírtam magam. – Ilyen ijesztő vagyok? Azt hittem, már sosem jön el ez a pillanat.

– Hogy kerülész ide?

– Azt hittem, azért kicsit jobban fogsz örülni nekem. Véletlenül én is itt fogok nyaralni veled. Nem baj?

A nyakába ugrottam és csókoltam, ahol értem. Ilyen csodás nyaralm még nem volt.

Azóta már túl vagyunk a második közös nyaralásunkon is. Ezt már mi szerveztük, és nem a rokonság fogott össze miattunk. Végre révbe értem és boldog vagyok.

Krisztina

Nyári finomságok

Kefíres uborkaleves

Hozzávalók: 2 uborka, 1/2 húsos paprika (piros), 12 fekete olíva, 5 dl kefir, 1/2 dl tejföl, 2 dl tej, 1 fej hagyma, 1 gerezd fokhagyma, snidling, petrezselyem, menta, 1 kávéskanál őrölt kömény, 1 csipet erős paprika, só, bors.

Elkészítés: Lereszeljük a meghámozott uborkát, megsózzuk és állni hagyjuk 1 órát, majd leszűrjük. Összevesszük a fokhagymát, lereszeljük a hagymát. Közben összekeverjük a joghurtot és a tejszínt, hozzáadjuk a tejet, a fokhagymát, a hagymát, az őrölt köményt, az erős paprikát, a felaprított fűszernövényeket, végül a lecsöpögtetett uborkát. Sóval, borssal ízesítjük, majd 2 óra behütjük. Tálaláskor vékonyra szeletelt húsos paprikával (a piros mutat a legjobban), olívaolajjal vagy egy csipet piros paprikával díszítjük. (Az inyenek kaprot is szórnak rá.)

Barackos túrótorta sütés nélkül

Hozzávalók: 1 kg tehéntúró, 2 csomag tejszínhabpor, 2 csomag étkezési zselatin + 5 dl forró víz, 2 üveg őszibarack konzerv, ízlés szerint cukor és citromlé, pici só, a tésztahoz: 20 dkg darált keksz, 10 dkg olvasztott vaj, 1 marék darált dió.

Elkészítés: A tészta hozzávalóit összekeverjük és a tortaformába nyomkodjuk, majd hűtőbe rakjuk, amíg megdermed.

A tejszínhabport felverjük, majd belekeverjük a túró (ki hogy szereti), villával darabosabbra vagy krémesebbre törve). Ízesítjük, beletesszük a kockára vágott őszibarackot.

A forró vízben feloldjuk a zselatint, és belekeverjük a krémbe. Állni hagyjuk, míg egy picit elkezd sűrűsödni, ekkor a tortaformába öntjük, és megvárjuk míg megdermed. Csokiöntettel tálaljuk.

Jó étvágyat!

Valóban ilyenek vagyunk mi nők?

– A nők életük során 76 napon át túrják a táskáikat. Egy nemzetközi tanulmány szerint legalábbis ennyivel rövidítjük meg napjainkat. Nem meglepő, hiszen a fél házát magunkkal cipeljünk nap mint nap. Az azonban szintén érdekes lehet, hogy a történelem során soha nem voltak még ennyire népszerűk az XXL-es táskák. Esernyő, szájfény, telefon, notesz...

– Nemrégiben azt is kutatták, hogy vajon mennyire manipulálható a nők önmagába vetett hite. A kutatásban résztvevők egy részével elhittették, hogy a nők genetikájuknál fogva képtelenek bizonyos matematikai feladatok megoldására. Akiknek ezt nem mondták, probléma nélkül megoldották a problémákat, míg a másik tábornak beletört a biciskája. Hölgyeim, hát ennyire manipulálhatók lennének?

– Mi nők tudjuk, hogy a legnagyobb szívfájdalmat az édesség gyógyítja, de vajon mihez nyúlunk, ha összetörük a szívünket? Egy tanulmány során 2000 nőt kérdeztek meg és bebizonyosodott mindaz, amit a csöpögős regények állítanak: szakítás vagy egyéb szívfájdalmak idején a legtöbben egyből a fagyieért nyúlunk. Végül is, ez a lelkünk balzsama, nemde?

– A szerelem vak?

A magas iskolázott nők egyre többször lesznek olyan kapcsolat részesei, melyben párjuk kevésbé tanult. Egy amerikai tanulmány kimutatta, hogy manapság a nők csupán 19% alacsonyabb iskolázott, mint férje, ezzel szemben a férfiak 30%-ának van szolidabb tanulmányi háttere, mint feleségeiknek.

– 5000 férfit és nőt kérdeztek meg nemrégiben egy újabb tanulmány keretei közt, melyből kiderült, hogy a nők átlagosan hente egyszer sírnak, míg az igazi keményfűiek csupán havonta egyszer. Lehet, hogy a férfiaknak tanulniuk kéne tőlünk, hiszen ha a könnyeikkel kiengednék a frusztrációikat, talán kevesebbet nyafognának. És talán mi is kevesebbet sírnánk miattuk.

– A nők átlagosan 20%-kal kevesebbet keresnek, mint az erősebbik nem képviselői. Németországban pedig akár 23.3% is lehet a különbség.

– Egy 63 éves nő átlagosan 8 évet tölt el az életéből csupán vásárlással. Persze, ebbe beleesnek az élelmiszerek és egyéb háztartási kellékek napi beszerzése, de ha ezeket levonjuk, még akkor is 100 órán át csupán ruhát veszünk, 20 megy el cipőválogatással és további 29 óra a táskák és kiegészítők megvételével.

Forrás: kiskeyed.hu